

itúros arbitránture eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promittunt salutem : ut videlicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna : cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit ita dicens : Sic ibunt illi in combústiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis : et eos in illam itúros Véritas dicit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℞. In jejúnio. 185.

AD LAUDES.

Añæ et Psalmi de Psalterio. 67.

Capit. Clama, ne cesses. Hymn. O sol salutis. et ℞. Angelis suis. ut in Psalterio. 72.

Ad Bened. Aña. Veníte benedícti * Patris mei, percípíte regnum, quod vobis parátum est ab origine mundi.

In feriali Officio per Quadrages. dicuntur Preces ut in Psalterio. 73.

Oratio.

Convérte nos Deus salutáris noster : et ut nobis jejúnium Quadrage-

simále proficiat, mentes nostras cœléstibus instrue disciplínis. Per Dóminum. Post Laudes dicitur Officium Defunctorum.

Ad Horas, Añæ, Capit. ℞. brevia et Preces ut in Psalterio in proprio loco.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Psalterio. 152.

Capit. Inter vestibulum. Hymnus. Audi, benigne. et ℞. Angelis suis. ut in Psalterio. 153.

Ad Magnif. Aña. Quod uni * ex minimis meis fecistis, mihi fecistis, dicit Dóminus.

Oratio.

Abólve, quæsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum : et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

Añæ et Capit. supradicta dicuntur in feriali Officio usque ad Domin. Passionis.

FERIA TERTIA.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio j. Cap. xxj. b

IN illo témpore : Cum intráset Jesus Jerosólymam, commóta est universa civitas, dicens : Quis est hic? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri. Homília vij. in Quadrag. tom. 7.

Quod maledicéndo ficum infructuosam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, eji-ciéndo improbos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat : sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæcularia gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant. Are-fécit Dóminus árborem maledicto, ut hómines hæc vidétes, sive audiétes, multo magis intelligerent sese divíno condemnádos esse júdicio, si absque óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℞. Emendémus. 186.

Lectio ij.

VERum quia non intellexérunt, in ipsos consequéter districtiónem méritæ ultiónis exercuit : et ejécit commércia

rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi, vel emi repérent in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédies, invénit in eo vendétes et emétes oves, et boves, et colúmbas : quia nimirum hæc ómnia non nisi ut offerrentur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indigenis comparáre credéndum est.

℞. Derelinquat. 186.

Lectio iij.

SI ergo Dóminus nec ea volébat venúndari in templo, quæ in templo volébat offerri, videlicet propter stúdiúm avaritiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus : quanta putas animadversióne puniret, si invenisset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacátes, aut álii cuilibet vítio mancipátos? Si enim ea quæ álibi líbere geri póterant, Dómi-

nus in domo sua temporalia negotia geri non patitur : quanto magis ea quae nusquam fieri licet, plus caelestis irae merentur, si in aedibus Deo sacratis aguntur. Verum quia Spiritus sanctus in columba super Dominum apparuit, recte per columnas sancti Spiritus charismata signantur. Qui autem sunt in templo Dei hodie, qui columnas vendunt, nisi qui in Ecclesia pretium de impositione manus accipiunt, perquam videlicet impositionem Spiritus sanctus coelitus datur?

R. Paradisi portas. 187.

Ad Bened. Añ. Intravit Jesus * in templum Dei, et eiciebat omnes vendentes et ementes : et mensas nummuliariorum, et cathedras vendentium columnas evertit.

Oratio.

Respice Domine familiam tuam, et praesta : ut apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat, quae se carnis maceratione castiget. Per Dominum.

Ad Magnif. Añ. Scriptum est enim, * quia domus mea, domus orationis est cunctis gentibus : vos

autem fecistis illam speculam latronum : et erat quotidie docens in templo.

Oratio.

Ascendant ad te Domine preces nostrae : et ab Ecclesia tua cunctam repelle nequitiam. Per Dominum.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMPORUM.

Hodie dicuntur Psalmi Graduales.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio j. Cap. xij. c

In illo tempore : Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisaeis dicentes : Magister, volumus a te signum videre. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 7. in Lucae cap. xj.

Udaeorum plebe damnata, Ecclesiae mysterium evidenter exprimitur, quae in Ninivitis per poenitentiam, et in Regina Austri per studium percipiendae sapientiae, de totius orbis finibus congregatur, ut pacifici Salomonis verba cognoscat. Regina plane, cujus regnum est indivisum, de diversis, et distan-

tibus populis in unum corpus assurgens.

R. Scindite. 188.

Lectio ij.

Itaque sacramentum illud magnum est de Christo, et Ecclesia : Sed tamen hoc majus est, quia illud in figura ante praecessit, nunc autem plenum in veritate mysterium est. Illic enim Salomon typus, hic autem Christus in suo corpore est. Ex duobus igitur constat Ecclesia : ut aut peccare nesciat, aut peccare desinat. Poenitentia enim delictum abolet, sapientia cavet. *R.* Frange. 188.

Lectio iij.

Ceterum Jonae signum, ut typus Dominicae passionis, ita etiam gravium, quae Judaei commiserint, testificatio peccatorum est. Simul advertere licet et majestatis oraculum, et pietatis indicium. Namque Ninivitarum exemplo et denuntiatur supplicium, et remedium demonstratur. Unde etiam Judaei debent non desperare indulgentiam, si velint agere poenitentiam.

R. Abscondite. 189.

Ad Benedictus, Añ. Generatio * haec prava et

perversa signum quaerit : et signum non dabitur ei, nisi signum Jonae Prophetae.

Oratio.

Preces nostras, quae sumus Domine, clementer exaudi : et contra cuncta nobis adversantia dexteram tuae majestatis extende. Per Dominum.

Ad Magnif. Añ. Sicut fuit Jonas * in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus, ita erit Filius hominis in corde terrae.

Oratio.

Mentes nostras, quae sumus Domine, lumine tuae claritatis illustra : ut videre possimus quae agenda sunt ; et quae recta sunt, agere valeamus. Per Dominum.

FERIA QUINTA.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio j. Cap. xv. c

In illo tempore : Egressus Jesus secessit in partes Tyri et Sidonis. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri. *Lib. 2. Comment. in cap. xv. Matth.*

Scribis et Pharisaeis calumniatoribus derelictis, transgreditur in partes Tyri et

Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de finibus prístinis, ut clamans filia impetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco filia Chananæa sanétur. Miserére mei Dómine, fili David. Inde novit vocáre filium David, qui egressa jam fúerat de finibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fidei commutatióne dimiserat.

R. Tribulárer, si nescirem misericórdias tuas Dómine : tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat : * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pœniténtiam. **V.** Secundum multitudinem dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. — Qui.

Lectio ij.

Filia mea male a dæmónio vexátur. Ego filiam Chananæa puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum : non de supérbia Pharisáica, nec

de Scribárum supercílio : sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat : In viam Géntium ne abiéritis, et in civitatés Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiõem calumniatóribus dare : perfectámque salútem Géntium passiónis et resurrectióis tēpori reservábat.

R. In ómnibus. 185.

Lectio iij.

Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes : Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc tēpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa muliere, quam alter Evangelísta Syrophœnissam appellat : vel importunitáte ejus carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum médicum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait : Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israel. Non quo et ad Gentes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israel : ut illis non recipiéntibus Evangelíum, justa fie-

ret ad Gentes transmissio gratio.

R. In jejúnio. 185.

Ad Bened. Aña. Egressus Jesus *secéssit in partes Tyri et Sidónis : et ecce múlier Chananæa a finibus illis egressa, clamábat dicens : Miserére mei, fili David.

Oratio.

Devotiõem pópuli tui, quæsumus Dómine, benignus inténde : ut qui per abstinéntiam macerántur in corpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Ad Magnif. Aña. O múlier, * magna est fides tua : fiat tibi sicut petísti.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis christiánis, et quæ profiténtur agnóscere : et cœléstem munus diligere, quod frequentant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio sancti Evangelíi secundum Joánnem.

Lectio j. **Cap. v.**

In illo tēpore : Erat dies festus Judæórum : et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi. **Tract. xvij. in Joann. post initium.**

Ideámus quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invenit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertineat, quam ad sanitátem, paulo diligentius exponéndum est. Inténtos vos volo : áderit Dóminus, ut congrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius númerus sacrátus nobis in quadam perfectiõe commendátur : notum esse árbitor caritati vestræ : testántur sæpissime divínæ Scriptúre : jejúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diebus jejunávit, et Elías tótidem : et ipse Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móysen significátur lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum si-

gnificátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuerunt, ubi se discipulis ostendit in claritate vultus, et vestis suae: apparuit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimoniúm haberet a lege et Prophétis.

R. Emendémus. 186.

Lectio ij.

SIve ergo in lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenarius número nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitatibus et illicitis voluptatibus sæculi, quod est perfectum jejúnium: ut abnegantes impietatem et sæculares cupiditates, temperanter et juste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Exspectantes illam beatam spem, et manifestationem glóriæ beati Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vivimus, cum ab iniquitatibus, et ab illicitis voluptatibus

abstinémus: sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beatam illam spem, et revelationem glóriæ magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi. In illa spe, cum fuerit de spe facta res, accepturi sumus mercédem denarium. Ipsa enim merces rédditur operariis in vinea laborantibus, secundum Evangélium, quod vos credo reminisci: neque enim omnia commemoranda sunt tamquam rudibus et imperitis. Denarius ergo, qui accepit nomen a numero decem, rédditur, et conjunctus quadragenario fit quinquagenarius: unde cum labore celebrámus quadragésimam ante Pascha; cum lætitia vero, tamquam accepta mercéde, quinquagésimam post Pascha.

R. Derelinquat. 186.

Lectio iij.

Mementote quod proposuerim número triginta octo annorum in illo languido. Volo expónere, quare número ille trigésimus et octavus, languoris sit potius quam sanitatis. Ergo, ut dicebam, caritas implet legem: ad

plenitudinem legis in omnibus operibus pertinet quadragenarius número.

In caritate autem duo præcepta nobis commendantur: Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua: et diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus præceptis tota lex pendet, et Prophætæ. Mérito et illa vídua omnes facultates suas, duo minuta misit in dona Dei: mérito et pro illo languido a latronibus sauciato stabularius duos nummos accepit, unde sanaretur: mérito apud Samaritanos biduum fecit Jesus, ut eos caritate firmaret. Binario ergo isto número cum aliquid boni significatur, maxime bipertita caritas commendatur. Si ergo quadragenarius número habet perfectionem legis, et lex non implétur nisi in gemino præcepto caritatis: quid miraris, quia languébat, qui ad quadraginta, duo minus habebat?

R. Paradisi portas. 187.

Ad Benedictus, Añã. Angelus Dómini * descendebat de cælo, et move-

batur aqua, et sanabatur unus.

Oratio.

Esto Dómine propitius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devotam, benigno réfove miseratam auxilio. Per Dóminum.

Hodie dicuntur Psalmi Pœnitentiales.

Ad Magnif. Añã. Qui me sanum fecit, * ille mihi præcepit: Tolle grabatum tuum, et ambula in pace.

Oratio.

EXaudi nos misericors Dei: et méntibus nostris grátiae tuæ lumen ostende. Per Dóminum.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio j. Cap. xvij.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia sancti Leonis Papæ.

Homil. de Transfig. Dñi.

EVangélica lectio, dilectissimi, quæ per aures corporis interiorem méntium nostrarum pulsavit audí-

tum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam aspirante grátia Dei, facílius assequémur, si consideratióem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Iesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discipulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miraculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis ílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salutem : et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum. hóminem credidisse; cum utrúmque esset páriter confiténdum : quia sicut Deo vera humanitas, ita hómini ínerat vera divinitas. *R. Scíndite. 188.*

Lectio ij.

AD confirmándam ergebérrimam cognitióem interrogáverat discipulos suos Dóminus, inter diversas aliórum opiniónes quid ipsi de eo crederent,

quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatióem summi Patris corpórea súperans, et humana transcendens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substantiam carnis et sánguinis : tantúmque in hac fidei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem : super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret : nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, álud ratum esset in cœlis, quam quod Petri sedisset arbitrio.

*R. Frange. 188.**Lectio iij.*

HÆC autem, dilectíssimi, laudátæ intelligéntiæ celsitúdo instruenda erat de inferiórís substantiæ sacraménto : ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptióem indignam impassibili Deo atque incóngruam judicáret; et ita jam in Christo humanam créderet glorificátam esse natúram, ut

nec supplicio posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Jerosólymam, et multa pati a senióribus et Scribis, ac princípibus sacerdotum, et occídi, et tértia die resurgere : cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lumine, de ardentíssima Fílii Dei confessiõe fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respúisset; benígna a Jesu increpatione corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

R. Abscóndite. 189.

Ad Bened. Aña. Assumpsit Iesus * discipulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, propítius respice : atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménte avérte. Per Dñ.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. Thess. iv.

Ratres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu : ut quemádmódum acce-

pístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymnus. Audi, benígne. et N. Angelis suis. 183.

Ad Magnificat, Aña. Visionem quam vidístis, * némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio.

DEus, qui cóspicis omnium nos virtúte destitui : intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in corpore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DOMINICA II.

IN QUADRAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Non sit vobis vanum. *Ps. Veníte. 2.*

Hymnus et reliqua usque ad Lectiones ut in Psalterio. 3.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. xxvij.

SEnuit autem Isaac, et caligáverunt óculi ejus, et vidére non póterat : vocávitque Esau filium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides,

inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum, et egrédere foras : cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedicat tibi ánima mea ántequam móriar. Quod cum audísset Rebécca, et ille abiisset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit filio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedicam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiesce consiliis meis : et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur : quas cum intúleris et coméderit, benedicat tibi priúsqum moriátur.

R. Tolle arma tua, pháretram et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedicat tibi ánima mea. **V.** Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. — Et.

Lectio ij.

CUI ille respóndit : Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis : si attréctáverit me pater meus, et sénserit, timeo ne putet me sibi volúisse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictiónem. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledictio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, induit eum : pelliculáque hædórum circúddedit manibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádídít. Quibus illátis, dixit : Pater mi? At ille respóndit : Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque Jacob : Ego sum primogénitus tuus Esau : feci sicut præcepísti mihi : surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedicat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum : Quómodo, inquit, tam cito invenire potuísti, fili mi? Qui re-

spóndit : Volúntas Dei fuit ut cito occúrreret mihi quod volébam.

R. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus : cre-scere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : * Et donet tibi de rore cœli benedictiónem. **V.** Deus autem omnípotens benedicat tibi, atque multiplicet. — Et donet.

Lectio iij.

Dixítque Isaac : Accéde huc, ut tangam te fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accessit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem májoris exprésserant. Benedicens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esau? Respóndit, Ego sum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedicat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, obtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum : Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accessit, et osculátus est eum. Statímque ut

sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedicens illi, ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

R. Det tibi Deus de rore cœli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. **V.** Et incurvéntur ante te filii matris tuæ. — Esto. **G**lória Patri. Esto.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi contra mendácium.

Cap. x. tom. 4. post init.

Lectio iv.

Acob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixerimus, omnes étiam parábolæ ac figuræ signi-

ficandarum quarumcumque rerum, quæ non ad proprietatem accipiendæ sunt, sed in eis aliud ex alio est intelligendum, dicentur esse mendacia: quod absit omnino. Nam qui hoc putat, tropicis etiam tam multis locutionibus omnibus potest hanc importare calumniam: ita ut hæc ipsa, quæ appellatur metaphora, hoc est, de re propria ad rem non propriam verbi alicujus usurpata translatio, possit ista ratione mendacium nuncupari.

℞. Dum exiret Jacob de terra sua, vidit gloriam Dei, et ait: Quam terribilis est locus iste! * Non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli. ℞. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciebam. — Non.

Lectio v.

QUÆ significantur enim, utique ipsa dicuntur: putantur autem mendacia, quoniam non ea, quæ vere significantur, dicta intelliguntur, sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse creduntur. Hoc ut exemplis fiat planius, id ipsum quod Jacob fecit, attende. Hædinis certe pellibus membra contexit. Si causam

proximam requiramus, mentitum putabimus: hoc enim fecit, ut putaretur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significantur revêra factum est, referatur: per hædinas pelles, peccata: per eum vero, qui eis se operuit, ille significatus est, qui non sua, sed aliena peccata portavit.

℞. Si Dominus Deus meus fuerit mecum in via ista, per quam ego ambulo, et custodierit me, et dederit mihi panem ad edendum, et vestimentum quo operiar, et revocaverit me cum salute: * Erit mihi Dominus in refugium, et lapis iste in signum. ℞. Surgens ergo mane Jacob, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, et erexit in titulum, fundensque oleum desuper, dixit. — Erit mihi.

Lectio vij.

VERAX ergo significatio nullo modo mendacium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixisset: Quis es tu, fili? ille respondit: Ego sum Esau primogenitus tuus. Hoc si referatur ad duos illos geminos, mendacium

videbitur: si autem ad illud propter quod significantur ista gesta dictaque conscripta sunt; ille est hic intelligendus in corpore suo, quod est ejus Ecclesia, qui de hac re loquens, ait: Cum videritis Abraham et Isaac et Jacob et omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. Et, Venient ab Oriente et Occidente, et Aquilone et Austro, et accumbent in regno Dei. Et, Ecce sunt novissimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novissimi. Sic enim quodammodo minor majoris primatum frater abstulit, atque in se transtulit fratris.

℞. Erit mihi Dominus in Deum, et lapis iste quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei: et de universis quæ dederis mihi, * Décimas et hostias pacificas offeram tibi. ℞. Si reversus fuero prospere ad domum patris mei. — Décimas. Glória. Décimas.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xvij.

IN illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem

fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

De Homilia sancti Leonis Papæ.

Ex Homilia de Transfiguratione Domini.

Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et fratrem ejus Joannem, et conscenso cum eis seorsum monte præcelso, claritatem suæ gloriæ demonstravit: quia licet intellexissent in eo majestatem Dei, ipsius tamen corporis, quo divinitas tegebatur, potentiam nesciebant. Et ideo proprie signanterque promiserat, quosdam de astantibus discipulis non prius gustare mortem, quam viderent Filium hominis venientem in regno suo, id est, in regia claritate, quam spiritaliter ad naturam suscepti hominis pertinentem, his tribus viris voluit esse conspicuam. Nam illam ipsius Deitatis ineffabilem et inaccessibilem visionem, quæ in æternam vitam mundis corde servatur, nullo modo mortali adhuc carne circumdati intueri poterant et videre.

R. Dixit Angelus ad Jacob: * Dimitte me, auróra est. Respóndit ei: Non dimittam te, nisi benedixeris mihi. Et benedixit ei in eódem loco. **V.** Cumque surrexisset Jacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: et cum vidéret quod eum superáre non posset, dixit ad eum. — Dimitte.

Lectio viij.

Dicénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complá-cui, ipsum audíte: nonne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse sine témpore est? quia nec gé-nitor gérito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit poté-stas, non discérnit aetérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed pró-prius: non aliunde créatus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natu-s æquális.

R. Vidi Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. **V.** Et dixit mihi: Nequáquam

vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. — Et.

Lectio ix.

HIC est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: qui ómnia quæ fácio, simíliter facit, et quidquid óperor, inseparábiliter mecum atque indifferénter operátur. Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsumpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humanum exsequerétur commúne consílium, usque ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatíone manifestor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

R. Cum audisset Jacob quod Esau veniret contra eum, divisit filios suos et uxóres, dicens: Si percúserit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me Dómine, qui dixisti mihi: * Multiplicábo se-

men tuum sicut stellas cœli, et sicut arénam maris, quæ præ multitudíne numerári non potest. **V.** Dómine, qui dixisti mihi, Révertere in terram nativitatís tuæ: Dómine, qui pascis me a juventúte mea. — Líbera. **Gloría.** Multiplicábo.

AD LAUDES.

Añæ. 1. Dómine * lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ps. Miserére. cum reliquis. 189.

2. Déxtera Dómini * fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me.

3. Factus est * adjútor meus Deus meus.

4. Trium puerórum * cantémus hymnum: quem cantábant in camíno ignis, benedicétes Dóminum.

5. Státuit ea * in aetérnum, et in sæculum sæculi: præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. 1. Thess. iv.

FRatres, Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut quemádmódu accepístis a nobis quómodo vos oporteat ambuláre, et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis.

Hymn. O sol salútis. 195.
V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. Añæ. Assúmpsit Jesus * discipulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

DEus, qui cónspicis Domni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatíonibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Añæ. Dómine, * bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernacula; tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum.

AD TERTIAM.

Añæ. Dómine, * bonum est. ut supra ad Primam.

Capitul. Fratres, Rogámus. ut supra.

R. br. Ipse liberávit me, * De láqueo venántium. Ipse. **V.** Et a verbo áspero. De láqueo. **Gloría.** Ipse.

V. Scápolis suis obumbrábit tibi. **R.** Et sub penis ejus sperábis.